

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و برزنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

داکتر میر عبدالرحیم عزیز
۰۷ اکتوبر ۲۰۱۱

دهمین سال تجاوز امریکا به افغانستان توحش ادامه دارد

هفت اکتوبر مانند ۲۷ دسمبر ۱۹۷۹، یعنی روز تجاوز شوروی به افغانستان روز نکبت در تاریخ کشور مظلوم ماست. قدرت اول امپریالیستی جهان در روز ۷ اکتوبر سال ۲۰۰۱ یک کشور ناتوان، ضعیف و توتته توتته را به بهانه مجادله علیه تروریسم مورد هجوم وحشیانه و بیرحمانه خود قرار داد و برای این منظور از همکاری مزدوران داخلی هم استفاده برد. مدرن ترین اسلحه و پیشرفته ترین تکنالوژی برای کشتار مردم ما به کار افتاد. از آن زمان تا کنون، کشتار متداوم مردم افغان جزء دوکتورین دولت امریکا شده است که افغان های فرومایه و شرف باخته هم به آن مهر تائید گذاشته اند.

حملات تروریستی ۱۱ سپتمبر ۲۰۰۱ شوم ترین بهانه را برای متجاوزین داد. پورتال "افغانستان آزاد – آزاد افغانستان" و مؤسسين آن هرگونه فعالیت های تروریستی را از جانب هر فرد، گروه و دولتی که باشد به شدت محکوم می نمایند. حادثه مصیبت بار تروریستی ۱۱ سپتمبر که هزار ها تن را به کام مرگ برد، باعث شد که یکی از بزرگترین و وسیع ترین عملیات تروریستی دولتی علیه مردم و کشور افغانستان به کار افتد و امریکا و پیمان تجاوز کار ناتو با غرور و تکبر خود را مستحق پامال شدن حقوق دیگران بدانند.

نظریات مختلفی پیرامون حادثه تروریستی ۱۱ سپتمبر بیان شده است. طبقه حاکم امریکا القاعده و شبکه های تروریستی اسلامی را مبتکر و عامل اصلی این حادثه دانستند. تعداد کثیر دیگری از دانشمندان آن را زاده یک توطئه پنهانی صاحبان سرمایه پنداشتند که با این بهانه امریکا بتواند به هر کشوری که خواسته باشد حمله برد، منابع طبیعی و ثروت آن کشور را بدزدد و سرانجام حاکمیت جهانی خود را مستحکمتر

سازد. صرف نظر از علل و عوامل حادثه تروریستی ۱۱ سپتمبر، درین جا باید اظهار بدارم که افغانستان و مردم ناتوانش قربانی اول تجاوزات امپریالیسم امریکا شده و این کشور سرآغاز و تخته خیز یورش های بعدی امپریالیسم در منطقه و ماورای آن گردیده و از همین جا هم شکست امپریالیسم جهانی ریشه گرفت است. با وجود جانفشانی های مزدوران داخلی استعمار در نگهداری مراکز نظامی امپریالیسم، باداران و مزدوران یکجا در گودال تاریخ فرو خواهد رفت.

اداره بوش و پیمان تجاوزکار ناتو تجاوز به افغانستان را بر مبنای ماده ۵ پیمان ناتو متکی ساختند نه مواد میثاق ملل متحد. ماده ۵ ناتو قید نموده است که:

اعضا موافقه می نمایند که یک حمله مسلحانه علیه یک یا چند کشور در اروپا و امریکای شمالی حمله علیه همه تلقی گردیده و در نتیجه حق دفاع فردی و دسته جمعی را بر مبنای ماده ۵۱ میثاق ملل متحد خواهند داشت.

به تاریخ ۱۲ سپتمبر ۲۰۰۱ یعنی یک روز بعد از حمله تروریستی در امریکا، اعضای ناتو در بروسل تشکیل جلسه داده و قطعنامه ای را به تصویب رسانیدند که یک قسمت مهم آن را در اینجا نقل قول می نمایم:

اگر تثبیت گردید که حادثه تروریستی ۱۱ سپتمبر علیه امریکا از خارج (افغانستان) رهبری شده، این یک عملی تلقی شده که تحت روحیه ماده ۵ پیمان اتلانتیک قرار می گیرد.

بدین صورت تجاوز به افغانستان که از مدت ها قبل مدنظر بود، شکل می گیرد و به تاریخ ۷ اکتوبر به کمک مزدوران داخلی به مرحله اجراء در می آید. حال کاملاً اشکار شده است که افغانستان محل و آغاز گر توطئه تروریستی نبود. طبق شواهد و اسناد، بن لادن در روز حمله تروریستی در افغانستان نه؛ بلکه در یکی از شفاخانه های پاکستان زیر تداوی بود. عاملین اصلی همه عرب بودند نه افغان که در شهر هامبورگ المان توطئه را پخته کردند و بعداً آن را در امریکا پیاده نمودند. افغانستان به هیچ وجه زادگاه عاملین و توطئه گران نبود.

عوض این که کشور های پاکستان و عربستان سعودی مجازات گردند، افغانستان را بی موجب نشانه گرفتند و در زیر ضربات خرد کننده خود قرار دادند. این را هم می دانیم که همین افراد و گروه های تروریستی به شمول القاعده به وسیله سازمان های استخباراتی امریکا خلق گردیدند تا طرح های امپریالیستی را در یک مرحله معینی از تاریخ در ساحة عمل پیاده نمایند. بعد از رسیدن به هدف، امپریالیسم خواست که این مخلوقات ناپدید شوند و مزاحم امپریالیسم نگردند. اینجاست که کشمکش بین خالق و مخلوق آغاز می گردد و در سطح جهانی کشانیده می شود.

دو قطعنامه شورای امنیت (۱۳۶۸ و ۱۳۷۳) که در جریان ماه سپتامبر ۲۰۰۱ صادر گردید تحت هیچ گونه شرایط در آن توجیهی برای تجاوز و اشغال غیر قانونی یک کشور عضو ملل متحد وجود ندارد. در حالیکه متجاوزان ناتو به خاطر حمایت از تروریسم دولتی امریکا بیش‌ترانه تجاوز به افغانستان را به آن قطعنامه‌ها نسبت داده و متذکر شدند که شورای امنیت صلاحیت تجاوز به افغانستان و سایر کشور های مورد نظر را داده است. تجاوز امریکا به افغانستان غیر قانونی و جنایتکارانه بود و کسانی که این جنگ را بر مردم افغانستان تحمیل کرده اند، مجرمین جنگی و جانپان اند. امپریالیسم به ایجاد توطئه محتاج است تا بتواند به تجاوزات خود ادامه داده و به زعم خودش به آن مشروعیت بخشد.

اگر مبارزه با تروریسم و انهدام سازمان تروریستی القاعده هدف بود، امریکا تا کنون به نحوی ذلتباری ناکام شده است. قتل بن لادن (اگر واقعی هم باشد) مشکل را حل نکرده است. با جرأت می توان گفت که امریکا در حقیقت در خلال ده سال آگاهانه و یا ناآگاهانه بازبچه القاعده گردیده و در دام این سازمان تروریستی افتاده است. القاعده به سه هدف خود دست یافته است:

۱. انهدام اقتصاد امریکا به ارتباط مصرف بیجای نظامی،
۲. تشویق امریکا به تجاوز بر کشور های اسلامی غرض بدنام کردن و گیر انداختن این کشور و
۳. کشیدن قرن ۲۱ از دست امریکا که قبلاً ستراتیژیست ها آن را قرن امریکا می دانستند. طبقه حاکم امریکا در همان دامی افتاده که برای دیگران نهاده اند.

درین جا لازم است که کمی از نقش مزدوران داخلی و خفاشان سیاسی در همراهی متجاوزان و تأیید تجاوز از جانب غلامان بی مقدار استعمار در داخل و خارج افغانستان حرف زد. ائتلاف شمال همیشه پیش آهنگ متجاوزان به افغانستان بوده و آنها را تا سرحد "پیروزی" همراهی نموده و پول خیانت به کشور را از متجاوزان ستانیده اند. همچنان، فروخته شدگان دیگری اند که در اکناف دنیا خزیده اند و برای بقای استعمار و ایجاد مراکز نظامی دایمی در بدل پول زوزه می کشند و از خوان امپریالیسم تغذیه می کنند. فرقی بین این دو گروه ناموس فروش وجود ندارد. هر دو خاک فروش اند. هر دو مزدوران و اجیران اجنبی اند. هر دو فرومایه و اوباش اند و هر دو از هیچ گونه پستی و دنائت در حق مردم و میهن خویش دریغ نمی کنند. عکس های پائین می تواند خوشی خاطر خائنین به مردم و کشور را بار آورد.

T1

PHOTOS: The War Crime Files

در آغاز تجاوز به افغانستان یک عده مردمی که از نیت استعماری امپریالیسم و نوکران داخلی شان آگاه نبودند، تجاوز را به فال نیک گرفته و آن را موهبت الهی دانستند. اما ده سال اشغال کشور زندگی میلیون ها انسان بدبخت را از ریشه تغییر داده و شیرازه زندگی آنها را منهدم کرده است. روزی نیست که ده ها و صد ها تن به وسیله قوای متجاوز و حملات خودکشانه نابود نشوند. کجاست امنیت و پیشرفتی که نیرو های متجاوز به مردم ما و جهان وعده داده بود؟ بیلیون ها دالر صرف بربادی و تخریب و نابودی مردم و سرزمین افغانها می شود. طبق تخمین، امریکا هر ساعت ۱۲ میلیون دالر در افغانستان مصرف دارد، البته نه برای اعمار مجدد بلکه در راه انهدام مادی و معنوی افغانستان. حملات شبانه قوای اختصاصی به حریم خانه های مردم و تلاشی بدن زنان به قهر و غضب مردم افزوده و آنها را بیشتر بسوی طالبان کشانیده است. قوای وحشی و بیرحم اختصاصی امریکا اطفال را در گهواره می کشند و به والدین توهین و اهانت روا میدارند. سعادت درین جاست که تظاهرات ملی و مردمی در شهر های افغانستان نشانه بالا رفتن شعور سیاسی و اجتماعی مردم ما بوده که به مرور زمان به عمق دسیسه های استعماری پی برده اند.

احساسات ضد غربی رو به فزونی است و طور کتله ئی در سراسر کشور گسترش می یابد. به عکس بالا نظر اندازید تا شدت احساسات ضد استعماری را دریابید. با جرأت می توان گفت که افغانستان آبستن تحول شگرف در مبارزات ضد امپریالیستی خواهد بود.

مبارزات مردم افغانستان تا شکست نهائی امپریالیسم همچنان ادامه خواهد یافت و هر روزی که می گذرد بر کمیت و کیفیت رزمندگان و نیروی آزادیبخش ملی افزوده می شود.